

ומה שלא אמר אדם צר לי הנם הוא שמחמת האהבה והשמחה לא אמרו]. וא"כ מנין שבשאר כרכים ג"כ הישיבה קשה.

אוצר החכמה

קידושין כז ע"ב מעשה במדוני אחד שהיה בירושלים וכו' הלך ולקח בית סלע סמוך לירושלים וכו'

בדברי יחזקאל סי' ג' (בהנחה) הביא בשם הגר"א ב [קמאי] ממיר, דבכונה דקדקו לומר שהיה בירושלים ולקח בית סלע סמוך לירושלים, משום דירושלים לא נתחלקה לשבטים ואין משכירין בתים בירושלים שאינה שלהם כמבואר ביומא יב ע"א. [ויישב בזה את קו' המהרי"ט אמאי לא סגי בקרקע שהמטלטלין מונחים עליה, עי"ש].

קידושין סט ע"ב - רש"י ד"ה ואבינה בעם שא"ל נבוכדנצר שירו לנו משיר ציון עמרו וקצצו בהונות ידיהם וכו'

ובתנ"א פ"ל איתא מלמד שהמילו בהם כשדים תלי תילים של הרוגים משום שא"ל שירו לנו משיר ציון וכו' [נדרש מ"תוללינו"]. ויש לעיין איזה איסור יש לשיר על אדמת נכר שיש בו דין יהרג ואל יעבור, שמפני כן נהרגו.

וי"ל עפ"י הגירסא דמצינו בילקו"ש (תהלים קלז) שנבוכדנצר אמר להם שירו לפני ע"ז, ואמרו איך נשיר את שיר ה' לפני עבודה זרה. וא"כ הרי"ז יהרג ואל יעבור מעיקר הדין, [אפילו שלא בשעת השמד] ולכן נהרגו על כך שלא לעבור.

ב"ק פב ע"ב עשרה דברים נאמרו בירושלים וכו'.

עי' באריכות בקונטרס דינים שנאמרו בירושלים.

ב"ב כא ע"א התקינו שיהיו מושיבין מלמדי תינוקות בירושלים מאי דרוש כי מציון תצא תורה.

ובתוס' (ד"ה כי מציון) פי' דהוא משום שהיה רואה קדושה גדולה וכו', והביאו ראיה מהספרי (אינו לפנינו) למען תלמד ליראה, גדול מעשר שני שמביא לידי תלמוד לפי